

[NKJV \(English\)](#) This file contains a blank for each word of each verse except for the most frequently used words.

[RVR1995 \(Español\)](#) Este archivo contiene un espacio para cada palabra de cada versículo excepto para las palabras más utilizadas.

[LSG \(Français\)](#) Ce fichier contient un blanc pour chaque mot de chaque verset à l'exception des mots les plus fréquemment utilisés.

[Textus Receptus Stephanus 1550 \(Greek\)](#) This file contains a blank for each Greek word of each verse except for the most frequently used words.

NKJV

Mark 01:01 The beginning of the gospel of Jesus Christ, the Son of God.

Mark 01:02 As it is written in the Prophets: "Behold, I send My messenger before Your face, Who will prepare Your way before You."

Mark 01:03 "The voice of one crying in the wilderness: 'Prepare the way of the Lord; Make His paths straight.' "

Mark 01:04 John came baptizing in the wilderness and preaching a baptism of repentance for the remission of sins.

Mark 01:05 Then all the land of Judea, and those from Jerusalem, went out to him and were all baptized by him in the Jordan River, confessing their sins.

Mark 01:06 Now John was clothed with camel's hair and with a leather belt around his waist, and he ate locusts and wild honey.

Mark 01:07 And he preached, saying, "There comes One after me who is mightier than I, whose sandal strap I am not worthy to stoop down and loose.

Mark 01:08 I indeed baptized you with water, but He will baptize you with the Holy Spirit."

Mark 01:09 It came to pass in those days that Jesus came from Nazareth of Galilee, and was baptized by John in the Jordan.

Mark 01:10 And immediately, coming up from the water, He saw the heavens parting and the Spirit descending upon Him like a dove.

Mark 01:11 Then a voice came from heaven, "You are My beloved Son, in whom I am well pleased."

Mark 01:12 Immediately the Spirit drove Him into the wilderness.

Mark 01:13 And He was there in the wilderness forty days, tempted by Satan, and was with the wild beasts; and the angels ministered to Him.

Mark 01:14 Now after John was put in prison, Jesus came to Galilee, preaching the gospel of the kingdom of God,

Mark 01:15 and saying, "The time is fulfilled, and the kingdom of God is at hand. Repent, and believe in the gospel."

Mark 01:16 And as He walked by the Sea of Galilee, He saw Simon and Andrew his brother casting a net into the sea; for they were fishermen.

Mark 01:17 Then Jesus said to them, "Follow Me, and I will make you become fishers of men."

Mark 01:18 They immediately left their nets and followed Him.

Mark 01:19 When He had gone a little farther from there, He saw James the son of Zebedee, and John his brother, who also were in the boat mending their nets.

Mark 01:20 And immediately He called them, and they left their father Zebedee in the boat with the hired servants, and went after Him.

Mark 01:21 Then they went into Capernaum, and immediately on the Sabbath He entered the synagogue and taught.

Mark 01:22 And they were astonished at His teaching, for He taught them as one having authority, and not as the scribes.

Mark 01:23 Now there was a man in their synagogue with an unclean spirit. And he cried out,

Mark 01:24 saying, "Let us alone! What have we to do with You, Jesus of Nazareth? Did You come to destroy us? I know who You are-the Holy One of God!"

Mark 01:25 But Jesus rebuked him, saying, "Be quiet, and come out of him!"

Mark 01:26 And when the unclean spirit had convulsed him and cried out with a loud voice, he came out of him.

Mark 01:27 Then they were all amazed, so that they questioned among themselves, saying, "What is this? What new doctrine is this? For with authority He commands even the unclean spirits, and they obey Him."

Mark 01:28 And immediately His fame spread throughout all the region around Galilee.

Mark 01:29 Now as soon as they had come out of the synagogue, they entered the house of Simon and Andrew, with James and John.

Mark 01:30 But Simon's wife's mother lay sick with a fever, and they told Him about her at once.

Mark 01:31 So He came and took her by the hand and lifted her up, and immediately the fever left her. And she served them.

Mark 01:32 At evening, when the sun had set, they brought to Him all who were sick and those who were demon-possessed.

Mark 01:33 And the whole city was gathered together at the door.

Mark 01:34 Then He healed many who were sick with various diseases, and cast out many demons; and He did not allow the demons to speak, because they knew Him.

Mark 01:35 Now in the morning, having risen a long while before daylight, He went out and departed to a solitary place; and there He prayed.

Mark 01:36 And Simon and those who were with Him searched for Him.

Mark 01:37 When they found Him, they said to Him, "Everyone is looking for You."

Mark 01:38 But He said to them, "Let us go into the next towns, that I may preach there also, because for this purpose I have come forth."

Mark 01:39 And He was preaching in their synagogues throughout all Galilee, and casting out demons.

Mark 01:40 Now a leper came to Him, imploring Him, kneeling down to Him and saying to Him, "If You are willing, You can make me clean."

Mark 01:41 Then Jesus, moved with compassion, stretched out His hand and touched him, and said to him, "I am willing; be cleansed."

Mark 01:42 As soon as He had spoken, immediately the leprosy left him, and he was cleansed.

Mark 01:43 And He strictly warned him and sent him away at once,

Mark 01:44 and said to him, "See that you say nothing to anyone; but go your way, show yourself to the priest, and offer for your cleansing those things which Moses commanded, as a testimony to them."

Mark 01:45 However, he went out and began to proclaim it freely, and to spread the matter, so that Jesus could no longer openly enter the city, but was outside in deserted places; and they came to Him from every direction.

Mark 02:01 And again He entered Capernaum after some days, and it was heard that He was in the house.

Mark 02:02 Immediately many gathered together, so that there was no longer room to receive them, not even near the door. And He preached the word to them.

Mark 02:03 Then they came to Him, bringing a paralytic who was carried by four men.

Mark 02:04 And when they could not come near Him because of the crowd, they uncovered the roof where He was. So when they had broken through, they let down the bed on which the paralytic was lying.

Mark 02:05 When Jesus saw their faith, He said to the paralytic, "Son, your sins are forgiven you."

Mark 02:06 And some of the scribes were sitting there and reasoning in their hearts,

Mark 02:07 "Why does this Man speak blasphemies like this? Who can forgive sins but God alone?"

Mark 02:08 But immediately, when Jesus perceived in His spirit that they reasoned thus within themselves, He said to them, "Why do you reason about these things in your hearts?"

Mark 02:09 Which is easier, to say to the paralytic, 'Your sins are forgiven you,' or to say, 'Arise, take up your bed and walk'?

Mark 02:10 But that you may know that the Son of Man has power on earth to forgive sins"-He said to the paralytic,

Mark 02:11 "I say to you, arise, take up your bed, and go to your house."

Mark 02:12 Immediately he arose, took up the bed, and went out in the presence of them all, so that all were amazed and glorified God, saying, "We never saw anything like this!"

Mark 02:13 Then He went out again by the sea; and all the multitude came to Him, and He taught them.

Mark 02:14 As He passed by, He saw Levi the son of Alphaeus sitting at the tax office. And He said to him, "Follow Me." So he arose and followed Him.

Mark 02:15 Now it happened, as He was dining in Levi's house, that many tax collectors and sinners also sat together with Jesus and His disciples; for there were many, and they followed Him.

Mark 02:16 And when the scribes and Pharisees saw Him eating with the tax collectors and sinners, they said to His disciples, "How is it that He eats and drinks with tax collectors and sinners?"

Mark 02:17 When Jesus heard it, He said to them, "Those who are well have no need of a physician, but those who are sick. I did not come to call the righteous, but sinners, to repentance."

Mark 02:18 The disciples of John and of the Pharisees were fasting. Then they came and said to Him, "Why do the disciples of John and of the Pharisees fast, but Your disciples do not fast?"

Mark 02:19 And Jesus said to them, "Can the friends of the bridegroom fast while the bridegroom is with them? As long as they have the bridegroom with them they cannot fast.

Mark 02:20 But the days will come when the bridegroom will be taken away from them, and then they will fast in those days.

Mark 02:21 No one sews a piece of unshrunk cloth on an old garment; or else the new piece pulls away from the old, and the tear is made worse.

Mark 02:22 And no one puts new wine into old wineskins; or else the new wine bursts the wineskins, the wine is spilled, and the wineskins are ruined. But new wine must be put into new wineskins."

Mark 02:23 Now it happened that He went through the grainfields on the Sabbath; and as they went His disciples began to pluck the heads of grain.

Mark 02:24 And the Pharisees said to Him, "Look, why do they do what is not lawful on the Sabbath?"

Mark 02:25 But He said to them, "Have you never read what David did when he was in need and hungry, he and those with him:

Mark 02:26 how he went into the house of God in the days of Abiathar the high priest, and ate the showbread, which is not lawful to eat except for the priests, and also gave some to those who were with him?"

Mark 02:27 And He said to them, "The Sabbath was made for man, and not man for the Sabbath.

Mark 02:28 Therefore the Son of Man is also Lord of the Sabbath."

Mark 03:01 And He entered the synagogue again, and a man was there who had a withered hand.

Mark 03:02 So they watched Him closely, whether He would heal him on the Sabbath, so that they might accuse Him.

Mark 03:03 And He said to the man who had the withered hand, "Step forward."

Mark 03:04 Then He said to them, "Is it lawful on the Sabbath to do good or to do evil, to save life or to kill?" But they kept silent.

Mark 03:05 And when He had looked around at them with anger, being grieved by the hardness of their hearts, He said to the man, "Stretch out your hand." And he stretched it out, and his hand was restored as whole as the other.

Mark 03:06 Then the Pharisees went out and immediately plotted with the Herodians against Him, how they might destroy Him.

Mark 03:07 But Jesus withdrew with His disciples to the sea. And a great multitude from Galilee followed Him, and from Judea

Mark 03:08 and Jerusalem and Idumea and beyond the Jordan; and those from Tyre and Sidon, a great multitude, when they heard how many things He was doing, came to Him.

Mark 03:09 So He told His disciples that a small boat should be kept ready for Him because of the multitude, lest they should crush Him.

Mark 03:10 For He healed many, so that as many as had afflictions pressed about Him to touch Him.

Mark 03:11 And the unclean spirits, whenever they saw Him, fell down before Him and cried out, saying, "You are the Son of God."

Mark 03:12 But He sternly warned them that they should not make Him known.

Mark 03:13 And He went up on the mountain and called to Him those He Himself wanted. And they came to Him.

Mark 03:14 Then He appointed twelve, that they might be with Him and that He might send them out to preach,

Mark 03:15 and to have power to heal sicknesses and to cast out demons:

Mark 03:16 Simon, to whom He gave the name Peter;

Mark 03:17 James the son of Zebedee and John the brother of James, to whom He gave the name Boanerges, that is, "Sons of Thunder";

Mark 03:18 Andrew, Philip, Bartholomew, Matthew, Thomas, James the son of Alphaeus, Thaddaeus, Simon the Cananite;

Mark 03:19 and Judas Iscariot, who also betrayed Him. And they went into a house.

Mark 03:20 Then the multitude came together again, so that they could not so much as eat bread.

Mark 03:21 But when His own people heard about this, they went out to lay hold of Him, for they said, "He is out of His mind."

Mark 03:22 And the scribes who came down from Jerusalem said, "He has Beelzebub," and, "By the ruler of the demons He casts out demons."

Mark 03:23 So He called them to Himself and said to them in parables: "How can Satan cast out Satan?"

Mark 03:24 If a kingdom is divided against itself, that kingdom cannot stand.

Mark 03:25 And if a house is divided against itself, that house cannot stand.

Mark 03:26 And if Satan has risen up against himself, and is divided, he cannot stand, but has an end.

Mark 03:27 No one can enter a strong man's house and plunder his goods, unless he first binds the strong man. And then he will plunder his house.

Mark 03:28 "Assuredly, I say to you, all sins will be forgiven the sons of men, and whatever blasphemies they may utter;

Mark 03:29 but he who blasphemes against the Holy Spirit never has forgiveness, but is subject to eternal condemnation"-

Mark 03:30 because they said, "He has an unclean spirit."

Mark 03:31 Then His brothers and His mother came, and standing outside they sent to Him, calling Him.

Mark 03:32 And a multitude was sitting around Him; and they said to Him, "Look, Your mother and Your brothers are outside seeking You."

Mark 03:33 But He answered them, saying, "Who is My mother, or My brothers?"

Mark 03:34 And He looked around in a circle at those who sat about Him, and said, "Here are My mother and My brothers!

Mark 03:35 For whoever does the will of God is My brother and My sister and mother."

1Peter 03:01 Wives, likewise, be submissive to your own husbands, that even if some do not obey the word, they, without a word, may be won by the conduct of their wives,

1Peter 03:02 when they observe your chaste conduct accompanied by fear.

1Peter 03:03 Do not let your adornment be merely outward-arranging the hair, wearing gold, or putting on fine apparel-

1Peter 03:04 rather let it be the hidden person of the heart, with the incorruptible beauty of a gentle and quiet spirit, which is very precious in the sight of God.

1Peter 03:05 For in this manner, in former times, the holy women who trusted in God also adorned themselves, being submissive to their own husbands,

1Peter 03:06 as Sarah obeyed Abraham, calling him lord, whose daughters you are if you do good and are not afraid with any terror.

1Peter 03:07 Husbands, likewise, dwell with them with understanding, giving honor to the wife, as to the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life, that your prayers may not be hindered.

1Peter 03:08 Finally, all of you be of one mind, having compassion for one another; love as brothers, be tenderhearted, be courteous;

1Peter 03:09 not returning evil for evil or reviling for reviling, but on the contrary blessing, knowing that you were called to this, that you may inherit a blessing.

1Peter 03:10 For "He who would love life And see good days, Let him refrain his tongue from evil, And his lips from speaking deceit.

1Peter 03:11 Let him turn away from evil and do good; Let him seek peace and pursue it.

1Peter 03:12 For the eyes of the Lord are on the righteous, And His ears are open to their prayers; But the face of the Lord is against those who do evil."

1Peter 03:13 And who is he who will harm you if you become followers of what is good?

1Peter 03:14 But even if you should suffer for righteousness' sake, you are blessed. "And do not be afraid of their threats, nor be troubled."

1Peter 03:15 But sanctify the Lord God in your hearts, and always be ready to give a defense to everyone who asks you a reason for the hope that is in you, with meekness and fear;

1Peter 03:16 having a good conscience, that when they defame you as evildoers, those who revile your good conduct in Christ may be ashamed.

1Peter 03:17 For it is better, if it is the will of God, to suffer for doing good than for doing evil.

1Peter 03:18 For Christ also suffered once for sins, the just for the unjust, that He might bring us to God, being put to death in the flesh but made alive by the Spirit,

1Peter 03:19 by whom also He went and preached to the spirits in prison,

1Peter 03:20 who formerly were disobedient, when once the Divine longsuffering waited in the days of Noah, while the ark was being prepared, in which a few, that is, eight souls, were saved through water.

1Peter 03:21 There is also an antitype which now saves us-baptism (not the removal of the filth of the flesh, but the answer of a good conscience toward God), through the resurrection of Jesus Christ,

1Peter 03:22 who has gone into heaven and is at the right hand of God, angels and authorities and powers having been made subject to Him.

1Peter 04:01 Therefore, since Christ suffered for us in the flesh, arm yourselves also with the same mind, for he who has suffered in the flesh has ceased from sin,

1Peter 04:02 that he no longer should live the rest of his time in the flesh for the lusts of men, but for the will of God.

1Peter 04:03 For we have spent enough of our past lifetime in doing the will of the Gentiles-when we walked in lewdness, lusts, drunkenness, revelries, drinking parties, and abominable idolatries.

1Peter 04:04 In regard to these, they think it strange that you do not run with them in the same flood of dissipation, speaking evil of you.

1Peter 04:05 They will give an account to Him who is ready to judge the living and the dead.

- 1Peter 04:06** For this reason the gospel was preached also to those who are dead, that they might be judged according to men in the flesh, but live according to God in the spirit.
- 1Peter 04:07** But the end of all things is at hand; therefore be serious and watchful in your prayers.
- 1Peter 04:08** And above all things have fervent love for one another, for "love will cover a multitude of sins."
- 1Peter 04:09** Be hospitable to one another without grumbling.
- 1Peter 04:10** As each one has received a gift, minister it to one another, as good stewards of the manifold grace of God.
- 1Peter 04:11** If anyone speaks, let him speak as the oracles of God. If anyone ministers, let him do it as with the ability which God supplies, that in all things God may be glorified through Jesus Christ, to whom belong the glory and the dominion forever and ever. Amen.
- 1Peter 04:12** Beloved, do not think it strange concerning the fiery trial which is to try you, as though some strange thing happened to you;
- 1Peter 04:13** but rejoice to the extent that you partake of Christ's sufferings, that when His glory is revealed, you may also be glad with exceeding joy.
- 1Peter 04:14** If you are reproached for the name of Christ, blessed are you, for the Spirit of glory and of God rests upon you. On their part He is blasphemed, but on your part He is glorified.
- 1Peter 04:15** But let none of you suffer as a murderer, a thief, an evildoer, or as a busybody in other people's matters.
- 1Peter 04:16** Yet if anyone suffers as a Christian, let him not be ashamed, but let him glorify God in this matter.
- 1Peter 04:17** For the time has come for judgment to begin at the house of God; and if it begins with us first, what will be the end of those who do not obey the gospel of God?
- 1Peter 04:18** Now "If the righteous one is scarcely saved, Where will the ungodly and the sinner appear?"
- 1Peter 04:19** Therefore let those who suffer according to the will of God commit their souls to Him in doing good, as to a faithful Creator.
- 1Peter 05:01** The elders who are among you I exhort, I who am a fellow elder and a witness of the sufferings of Christ, and also a partaker of the glory that will be revealed:
- 1Peter 05:02** Shepherd the flock of God which is among you, serving as overseers, not by compulsion but willingly, not for dishonest gain but eagerly;
- 1Peter 05:03** nor as being lords over those entrusted to you, but being examples to the flock;
- 1Peter 05:04** and when the Chief Shepherd appears, you will receive the crown of glory that does not fade away.

1Peter 05:05 Likewise you younger people, submit yourselves to your elders.
Yes, all of you be submissive to one another, and be clothed with
humility, for "God resists the proud, But gives grace to the humble."

1Peter 05:06 Therefore humble yourselves under the mighty hand of God, that He
may exalt you in due time,

1Peter 05:07 casting all your care upon Him, for He cares for you.

1Peter 05:08 Be sober, be vigilant; because your adversary the devil walks
about like a roaring lion, seeking whom he may devour.

1Peter 05:09 Resist him, steadfast in the faith, knowing that the same
sufferings are experienced by your brotherhood in the world.

1Peter 05:10 But may the God of all grace, who called us to His eternal glory
by Christ Jesus, after you have suffered a while, perfect, establish,
strengthen, and settle you.

1Peter 05:11 To Him be the glory and the dominion forever and ever. Amen.

1Peter 05:12 By Silvanus, our faithful brother as I consider him, I have
written to you briefly, exhorting and testifying that this is the true
grace of God in which you stand.

1Peter 05:13 She who is in Babylon, elect together with you, greets you; and
so does Mark my son.

1Peter 05:14 Greet one another with a kiss of love. Peace to you all who are
in Christ Jesus. Amen.

RVR1995

Marcos 01:01 Principio del evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios.

Marcos 01:02 Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío mi mensajero delante de tu faz, el cual preparará tu camino delante de ti.

Marcos 01:03 Voz del que clama en el desierto: "Preparad el camino del Señor. ¡Enderezad sus sendas!"»

Marcos 01:04 Bautizaba Juan en el desierto y predicaba el bautismo de arrepentimiento para perdón de pecados.

Marcos 01:05 Acudía a él toda la provincia de Judea y todos los de Jerusalén, y eran bautizados por él en el río Jordán, confesando sus pecados.

Marcos 01:06 Juan estaba vestido de pelo de camello, tenía un cinto de cuero alrededor de su cintura, y comía langostas y miel silvestre.

Marcos 01:07 Y predicaba, diciendo: «Viene tras mí el que es más poderoso que yo, a quien no soy digno de desatar, agachado, la correa de su calzado.

Marcos 01:08 Yo a la verdad os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Marcos 01:09 Aconteció en aquellos días que Jesús vino de Nazaret de Galilea, y fue bautizado por Juan en el Jordán.

Marcos 01:10 Luego, cuando subía del agua, vio abrirse los cielos y al Espíritu como paloma que descendía sobre él.

Marcos 01:11 Y vino una voz de los cielos que decía: «Tú eres mi Hijo amado, en ti tengo complacencia.»

Marcos 01:12 Luego el Espíritu lo impulsó al desierto.

Marcos 01:13 Y estuvo allí en el desierto cuarenta días. Era tentado por Satanás y estaba con las fieras, y los ángeles lo servían.

Marcos 01:14 Después que Juan fue encarcelado, Jesús fue a Galilea predicando el evangelio del reino de Dios.

Marcos 01:15 Decía: «El tiempo se ha cumplido y el reino de Dios se ha acercado. ¡Arrepentíos y creed en el evangelio!»

Marcos 01:16 Andando junto al Mar de Galilea, vio a Simón y a su hermano Andrés que echaban la red en el mar, porque eran pescadores.

Marcos 01:17 Jesús les dijo: -Venid en pos de mí, y haré que seáis pescadores de hombres.

Marcos 01:18 Y dejando al instante sus redes, lo siguieron.

Marcos 01:19 Pasando de allí un poco más adelante, vio a Jacobo, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca remendando las redes;

Marcos 01:20 y en seguida los llamó. Entonces, dejando a su padre, Zebedeo, en la barca con los jornaleros, lo siguieron.

Marcos 01:21 Entraron en Capernaúm, y el sábado entró Jesús en la sinagoga y comenzó a enseñar.

Marcos 01:22 Y se admiraban de su doctrina, porque les enseñaba como quien tiene autoridad, y no como los escribas.

Marcos 01:23 Pero había en la sinagoga de ellos un hombre con espíritu impuro, que gritó:

Marcos 01:24 -¡Ah! ¿Qué tienes con nosotros, Jesús nazareno? ¿Has venido a destruirnos? Sé quién eres: el Santo de Dios.

Marcos 01:25 Entonces Jesús lo reprendió, diciendo: -¡Cállate y sal de él!

Marcos 01:26 Y el espíritu impuro, sacudiéndolo con violencia y dando un alarido, salió de él.

Marcos 01:27 Todos se asombraron, de tal manera que discutían entre sí, diciendo: -¿Qué es esto? ¿Qué nueva doctrina es ésta, que con autoridad manda aun a los espíritus impuros, y lo obedecen?

Marcos 01:28 Muy pronto se difundió su fama por toda la provincia alrededor de Galilea.

Marcos 01:29 Al salir de la sinagoga, fueron a casa de Simón y Andrés, con Jacobo y Juan.

Marcos 01:30 La suegra de Simón estaba acostada con fiebre, y en seguida le hablaron de ella.

Marcos 01:31 Entonces él se acercó, la tomó de la mano y la levantó; e inmediatamente se le pasó la fiebre y los servía.

Marcos 01:32 Cuando llegó la noche, luego que el sol se puso, le llevaron a todos los enfermos y endemoniados.

Marcos 01:33 Toda la ciudad se agolpó a la puerta.

Marcos 01:34 Y sanó a muchos que padecían de diversas enfermedades, y echó fuera muchos demonios; y no dejaba hablar a los demonios, porque lo conocían.

Marcos 01:35 Levantándose muy de mañana, siendo aún muy oscuro, salió y se fue a un lugar desierto, y allí oraba.

Marcos 01:36 Lo buscó Simón y los que con él estaban,

Marcos 01:37 y hallándolo, le dijeron: -Todos te buscan.

Marcos 01:38 Él les dijo: -Vamos a los lugares vecinos para que predique también allí, porque para esto he venido.

Marcos 01:39 Y predicaba en las sinagogas de ellos en toda Galilea, y echaba fuera los demonios.

Marcos 01:40 Vino a él un leproso que, de rodillas, le dijo: -Si quieres, puedes limpiarme.

Marcos 01:41 Jesús, teniendo misericordia de él, extendió la mano, lo tocó y le dijo: -Quiero, sé limpio.

Marcos 01:42 Tan pronto terminó de hablar, la lepra desapareció del hombre, y quedó limpio.

Marcos 01:43 Entonces lo despidió en seguida, y le ordenó estrictamente:

Marcos 01:44 -Mira, no digas a nadie nada, sino ve, muéstrate al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que Moisés mandó, para testimonio a ellos.

Marcos 01:45 Pero, al salir, comenzó a publicar y a divulgar mucho el hecho, de manera que ya Jesús no podía entrar abiertamente en la ciudad, sino que se quedaba fuera, en los lugares desiertos; y venían a él de todas partes.

Marcos 02:01 Después de algunos días, Jesús entró otra vez en Capernaúm. Cuando se supo que estaba en casa,

Marcos 02:02 inmediatamente se juntaron muchos, de manera que ya no cabían ni aun a la puerta; y les predicaba la palabra.

Marcos 02:03 Entonces vinieron a él unos trayendo a un paralítico, que era cargado por cuatro.

Marcos 02:04 Y como no podían acercarse a él a causa de la multitud, quitaron parte del techo de donde él estaba y, a través de la abertura, bajaron la camilla en que yacía el paralítico.

Marcos 02:05 Al ver Jesús la fe de ellos, dijo al paralítico: -Hijo, tus pecados te son perdonados.

Marcos 02:06 Estaban allí sentados algunos de los escribas, los cuales pensaban para sí:

Marcos 02:07 «¿Por qué habla éste de ese modo? Blasfemias dice. ¿Quién puede perdonar pecados, sino sólo Dios?»

Marcos 02:08 Y conociendo luego Jesús en su espíritu que pensaban de esta manera dentro de sí mismos, les preguntó: -¿Por qué pensáis así?

Marcos 02:09 ¿Qué es más fácil, decir al paralítico: "Tus pecados te son perdonados", o decirle: "Levántate, toma tu camilla y anda"?

Marcos 02:10 Pues para que sepáis que el Hijo del hombre tiene potestad en la tierra para perdonar pecados -dijo al paralítico-:

Marcos 02:11 A ti te digo: Levántate, toma tu camilla y vete a tu casa.

Marcos 02:12 Entonces él se levantó y, tomando su camilla, salió delante de todos, de manera que todos se asombraron y glorificaron a Dios, diciendo: -Nunca hemos visto tal cosa.

Marcos 02:13 Después volvió a la orilla del mar; y toda la gente venía a él, y les enseñaba.

Marcos 02:14 Al pasar, vio a Leví hijo de Alfeo sentado al banco de los tributos públicos, y le dijo: -Sígueme. Y levantándose, lo siguió.

Marcos 02:15 Aconteció que estando Jesús a la mesa en casa de él, muchos publicanos y pecadores estaban también a la mesa juntamente con Jesús y sus discípulos, porque eran muchos los que lo habían seguido.

Marcos 02:16 Los escribas y los fariseos, viéndolo comer con los publicanos y con los pecadores, dijeron a los discípulos: -¿Qué es esto, que él come y bebe con los publicanos y pecadores?

Marcos 02:17 Al oír esto Jesús, les dijo: -Los sanos no tienen necesidad de médico, sino los enfermos. No he venido a llamar a justos, sino a pecadores.

Marcos 02:18 Los discípulos de Juan y los de los fariseos estaban ayunando. Entonces fueron y le preguntaron: -¿Por qué los discípulos de Juan y los de los fariseos ayunan, y tus discípulos no ayunan?

Marcos 02:19 Jesús les dijo: -¿Acaso pueden ayunar los que están de bodas mientras está con ellos el esposo? Entre tanto que tienen consigo al esposo, no pueden ayunar.

Marcos 02:20 Pero vendrán días cuando el esposo les será quitado, y entonces, en aquellos días, ayunarán.

Marcos 02:21 »Nadie pone remiendo de paño nuevo en vestido viejo; de otra manera, el mismo remiendo nuevo tira de lo viejo y se hace peor la rotura.

Marcos 02:22 Y nadie echa vino nuevo en odres viejos; de otra manera, el vino nuevo rompe los odres, el vino se derrama y los odres se pierden; pero el vino nuevo en odres nuevos se ha de echar.

Marcos 02:23 Aconteció que al pasar él por los sembrados un sábado, sus discípulos, mientras andaban, comenzaron a arrancar espigas.

Marcos 02:24 Entonces los fariseos le dijeron: -Mira, ¿por qué hacen en sábado lo que no es lícito?

Marcos 02:25 Pero él les dijo: -¿Nunca leísteis lo que hizo David cuando tuvo necesidad y sintió hambre, él y los que con él estaban;

Marcos 02:26 cómo entró en la casa de Dios, siendo Abiatar sumo sacerdote, y comió los panes de la proposición, de los cuales no es lícito comer sino a los sacerdotes, y aun dio a los que con él estaban?

Marcos 02:27 También les dijo: -El sábado fue hecho por causa del hombre, y no el hombre por causa del sábado.

Marcos 02:28 Por tanto, el Hijo del hombre es Señor aun del sábado.

Marcos 03:01 Otra vez entró Jesús en la sinagoga. Había allí un hombre que tenía seca una mano.

Marcos 03:02 Y lo acechaban para ver si lo sanaría en sábado, a fin de poder acusarlo.

Marcos 03:03 Entonces dijo al hombre que tenía la mano seca: -Levántate y ponte en medio.

Marcos 03:04 Y les preguntó: -¿Es lícito en los sábados hacer bien, o hacer mal; salvar la vida, o quitarla? Pero ellos callaban.

Marcos 03:05 Entonces, mirándolos con enojo, entristecido por la dureza de sus corazones, dijo al hombre: -Extiende tu mano. Él la extendió, y la mano le fue restaurada sana.

Marcos 03:06 Salieron entonces los fariseos y se confabularon con los herodianos para destruirlo.

Marcos 03:07 Pero Jesús se retiró al mar con sus discípulos, y lo siguió gran multitud de Galilea. También de Judea,

Marcos 03:08 de Jerusalén, de Idumea, del otro lado del Jordán y de los alrededores de Tiro y de Sidón, oyendo cuán grandes cosas hacía, grandes multitudes vinieron a él.

Marcos 03:09 Entonces dijo a sus discípulos que le tuvieran siempre lista la barca, para evitar que la multitud lo oprimiera,

Marcos 03:10 pues, como había sanado a muchos, todos los que tenían plagas se echaban sobre él para tocarlo.

Marcos 03:11 Y los espíritus impuros, al verlo, se postraban delante de él y gritaban: -¡Tú eres el Hijo de Dios!

Marcos 03:12 Pero él los reprendía para que no lo descubrieran.

Marcos 03:13 Después subió al monte y llamó a sí a los que él quiso, y vinieron a él.

Marcos 03:14 Designó entonces a doce para que estuvieran con él, para enviarlos a predicar

Marcos 03:15 y que tuvieran autoridad para sanar enfermedades y para echar fuera demonios:

Marcos 03:16 a Simón, a quien puso por sobrenombre Pedro,

Marcos 03:17 a Jacobo, hijo de Zebedeo, y a Juan, hermano de Jacobo, a quienes apellidó Boanerges, es decir, «Hijos del trueno»;

Marcos 03:18 a Andrés, Felipe, Bartolomé, Mateo, Tomás, Jacobo hijo de Alfeo, Tadeo, Simón, el cananita,

Marcos 03:19 y Judas Iscariote, el que lo entregó. Volvieron a casa,

Marcos 03:20 y se juntó de nuevo tanta gente que ni siquiera podían comer pan.

Marcos 03:21 Cuando lo oyeron los suyos, vinieron para prenderlo, porque decían: «Está fuera de sí.»

Marcos 03:22 Pero los escribas que habían venido de Jerusalén decían que tenía a Beelzebú, y que por el príncipe de los demonios echaba fuera los demonios.

Marcos 03:23 Y habiéndolos llamado, les hablaba en parábolas: -¿Cómo puede Satanás echar fuera a Satanás?

Marcos 03:24 Si un reino está dividido contra sí mismo, tal reino no puede permanecer.

Marcos 03:25 Y si una casa está dividida contra sí misma, tal casa no puede permanecer.

Marcos 03:26 Y si Satanás se levanta contra sí mismo y se divide, no puede permanecer, sino que ha llegado su fin.

Marcos 03:27 »Nadie puede entrar en la casa de un hombre fuerte y saquear sus bienes, si antes no lo ata; solamente así podrá saquear su casa.

Marcos 03:28 »De cierto os digo que todos los pecados y las blasfemias, cualesquiera que sean, les serán perdonados a los hijos de los hombres;

Marcos 03:29 pero el que blasfeme contra el Espíritu Santo, no tiene jamás perdón, sino que es reo de juicio eterno.

Marcos 03:30 Es que ellos habían dicho: «Tiene espíritu impuro.»

Marcos 03:31 Entre tanto, llegaron sus hermanos y su madre y, quedándose afuera, enviaron a llamarlo.

Marcos 03:32 Entonces la gente que estaba sentada alrededor de él le dijo: - Tu madre y tus hermanos están afuera y te buscan.

Marcos 03:33 Él les respondió diciendo: -¿Quiénes son mi madre y mis hermanos?

Marcos 03:34 Y mirando a los que estaban sentados alrededor de él, dijo: - Aquí están mi madre y mis hermanos,

Marcos 03:35 porque todo aquel que hace la voluntad de Dios, ése es mi hermano, mi hermana y mi madre.

1Pedro 03:01 Asimismo vosotras, mujeres, estad sujetas a vuestros maridos, para que también los que no creen a la palabra sean ganados sin palabra por la conducta de sus esposas,

1Pedro 03:02 al considerar vuestra conducta casta y respetuosa.

1Pedro 03:03 Vuestro atavío no sea el externo de peinados ostentosos, de adornos de oro o de vestidos lujosos,

1Pedro 03:04 sino el interno, el del corazón, en el incorruptible adorno de un espíritu afable y apacible, que es de grande estima delante de Dios,

1Pedro 03:05 pues así también se ataviaban en otro tiempo aquellas santas mujeres que esperaban en Dios estando sujetas a sus maridos,

1Pedro 03:06 como Sara obedecía a Abraham, llamándolo señor. De ella habéis venido vosotras a ser hijas, si hacéis el bien sin temer ninguna amenaza.

1Pedro 03:07 Vosotros, maridos, igualmente, vivid con ellas sabiamente, dando honor a la mujer como a vaso más frágil y como a coherederas de la gracia de la vida, para que vuestras oraciones no tengan estorbo.

1Pedro 03:08 En fin, sed todos de un mismo sentir, compasivos, amándoos fraternalmente, misericordiosos, amigables.

1Pedro 03:09 No devolváis mal por mal, ni maldición por maldición, sino por el contrario, bendiciendo, sabiendo que fuisteis llamados a heredar bendición,

1Pedro 03:10 porque: «El que quiere amar la vida y ver días buenos, refrene su lengua de mal y sus labios no hablen engaño;

1Pedro 03:11 apártese del mal y haga el bien; busque la paz y sígala,

- 1Pedro 03:12** porque los ojos del Señor están sobre los justos, y sus oídos atentos a sus oraciones; pero el rostro del Señor está contra aquellos que hacen el mal.»
- 1Pedro 03:13** ¿Quién es aquel que os podrá hacer daño, si vosotros seguís el bien?
- 1Pedro 03:14** Pero también si alguna cosa padecéis por causa de la justicia, bienaventurados sois. Por tanto, no os amedrentéis por temor de ellos, ni os inquietéis.
- 1Pedro 03:15** Al contrario, santificad a Dios el Señor en vuestros corazones, y estad siempre preparados para presentar defensa con mansedumbre y reverencia ante todo el que os demande razón de la esperanza que hay en vosotros.
- 1Pedro 03:16** Tened buena conciencia, para que en lo que murmuran de vosotros como de malhechores, sean avergonzados los que calumnian vuestra buena conducta en Cristo.
- 1Pedro 03:17** Mejor es que padezcáis haciendo el bien, si la voluntad de Dios así lo quiere, que haciendo el mal.
- 1Pedro 03:18** Asimismo, Cristo padeció una sola vez por los pecados, el justo por los injustos, para llevarnos a Dios, siendo a la verdad muerto en la carne, pero vivificado en espíritu;
- 1Pedro 03:19** y en espíritu fue y predicó a los espíritus encarcelados,
- 1Pedro 03:20** los que en otro tiempo desobedecieron, cuando una vez esperaba la paciencia de Dios en los días de Noé, mientras se preparaba el arca, en la cual pocas personas, es decir, ocho, fueron salvadas por agua.
- 1Pedro 03:21** El bautismo que corresponde a esto ahora nos salva (no quitando las inmundicias del cuerpo, sino como la aspiración de una buena conciencia hacia Dios) mediante la resurrección de Jesucristo,
- 1Pedro 03:22** quien habiendo subido al cielo está a la diestra de Dios; y a él están sujetos ángeles, autoridades y poderes.
- 1Pedro 04:01** Puesto que Cristo ha padecido por nosotros en la carne, vosotros también armaos del mismo pensamiento, pues quien ha padecido en la carne, terminó con el pecado,
- 1Pedro 04:02** para no vivir el tiempo que resta en la carne, conforme a las pasiones humanas, sino conforme a la voluntad de Dios.
- 1Pedro 04:03** Baste ya el tiempo pasado para haber hecho lo que agrada a los gentiles, andando en lascivias, placeres, borracheras, orgías, disipación y abominables idolatrías.
- 1Pedro 04:04** A estos les parece cosa extraña que vosotros no corráis con ellos en el mismo desenfreno de disolución, y os ultrajan;
- 1Pedro 04:05** pero ellos darán cuenta al que está preparado para juzgar a los vivos y a los muertos,

- 1Pedro 04:06** porque por esto también ha sido predicado el evangelio a los muertos, para que sean juzgados en carne según los hombres, pero vivan en espíritu según Dios.
- 1Pedro 04:07** El fin de todas las cosas se acerca; sed, pues, sobrios y velad en oración.
- 1Pedro 04:08** Y ante todo, tened entre vosotros ferviente amor, porque el amor cubrirá multitud de pecados.
- 1Pedro 04:09** Hospedaos los unos a los otros sin murmuraciones.
- 1Pedro 04:10** Cada uno según el don que ha recibido, minístrelo a los otros, como buenos administradores de la multiforme gracia de Dios.
- 1Pedro 04:11** Si alguno habla, hable conforme a las palabras de Dios; si alguno ministra, ministre conforme al poder que Dios da, para que en todo sea Dios glorificado por Jesucristo, a quien pertenecen la gloria y el imperio por los siglos de los siglos. Amén.
- 1Pedro 04:12** Amados, no os sorprendáis del fuego de la prueba que os ha sobrevenido, como si alguna cosa extraña os aconteciera.
- 1Pedro 04:13** Al contrario, gozaos por cuanto sois participantes de los padecimientos de Cristo, para que también en la revelación de su gloria os gocéis con gran alegría.
- 1Pedro 04:14** Si sois ultrajados por el nombre de Cristo, sois bienaventurados, porque el glorioso Espíritu de Dios reposa sobre vosotros. Ciertamente, por lo que hace a ellos, él es blasfemado, pero por vosotros es glorificado.
- 1Pedro 04:15** Así que, ninguno de vosotros padezca como homicida, ladrón o malhechor, o por entrometerse en lo ajeno;
- 1Pedro 04:16** pero si alguno padece como cristiano, no se avergüence, sino glorifique a Dios por ello.
- 1Pedro 04:17** Es tiempo de que el juicio comience por la casa de Dios; y si primero comienza por nosotros, ¿cuál será el fin de aquellos que no obedecen al evangelio de Dios?
- 1Pedro 04:18** Y «Si el justo con dificultad se salva, ¿qué pasará con el impío y el pecador?»
- 1Pedro 04:19** De modo que los que padecen según la voluntad de Dios, encomienden sus almas al fiel Creador y hagan el bien.
- 1Pedro 05:01** Ruego a los ancianos que están entre vosotros, yo, anciano también con ellos y testigo de los padecimientos de Cristo, que soy también participante de la gloria que será revelada:
- 1Pedro 05:02** apacentad la grey de Dios que está entre vosotros, cuidando de ella, no por fuerza, sino voluntariamente; no por ganancia deshonestas, sino con ánimo pronto;
- 1Pedro 05:03** no como teniendo señorío sobre los que están a vuestro cuidado, sino siendo ejemplos de la grey.

- 1Pedro 05:04** Y cuando aparezca el Príncipe de los pastores, vosotros recibiréis la corona incorruptible de gloria.
- 1Pedro 05:05** Igualmente, jóvenes, estad sujetos a los ancianos; y todos, sumisos unos a otros, revestíos de humildad, porque «Dios resiste a los soberbios, y da gracia a los humildes.»
- 1Pedro 05:06** Humillaos, pues, bajo la poderosa mano de Dios, para que él os exalte a su debido tiempo.
- 1Pedro 05:07** Echad toda vuestra ansiedad sobre él, porque él tiene cuidado de vosotros.
- 1Pedro 05:08** Sed sobrios y velad, porque vuestro adversario el diablo, como león rugiente, anda alrededor buscando a quien devorar.
- 1Pedro 05:09** Resistidlo firmes en la fe, sabiendo que los mismos padecimientos se van cumpliendo en vuestros hermanos en todo el mundo.
- 1Pedro 05:10** Pero el Dios de toda gracia, que nos llamó a su gloria eterna en Jesucristo, después que hayáis padecido un poco de tiempo, él mismo os perfeccione, afirme, fortalezca y establezca.
- 1Pedro 05:11** A él sea la gloria y el imperio por los siglos de los siglos. Amén.
- 1Pedro 05:12** Por conducto de Silvano, a quien tengo por hermano fiel, os he escrito brevemente, amonestándoos y testificando que ésta es la verdadera gracia de Dios, en la cual estáis.
- 1Pedro 05:13** La iglesia que está en Babilonia, elegida juntamente con vosotros, y Marcos mi hijo, os saludan.
- 1Pedro 05:14** Saludaos unos a otros con un beso de amor. Paz sea con todos vosotros los que estáis en Jesucristo. Amén.

LSG

Marc 01:01 Commencement de l'Évangile de Jésus Christ, Fils de Dieu.

Marc 01:02 Selon ce qui est écrit dans Ésaïe, le prophète: Voici, j'envoie devant toi mon messager, Qui préparera ton chemin;

Marc 01:03 C'est la voix de celui qui crie dans le désert: Préparez le chemin du Seigneur, Aplanissez ses sentiers.

Marc 01:04 Jean parut, baptisant dans le désert, et prêchant le baptême de repentance, pour la rémission des péchés.

Marc 01:05 Tout le pays de Judée et tous les habitants de Jérusalem se rendaient auprès de lui; et, confessant leurs péchés, ils se faisaient baptiser par lui dans le fleuve du Jourdain.

Marc 01:06 Jean avait un vêtement de poils de chameau, et une ceinture de cuir autour des reins. Il se nourrissait de sauterelles et de miel sauvage.

Marc 01:07 Il prêchait, disant: Il vient après moi celui qui est plus puissant que moi, et je ne suis pas digne de délier, en me baissant, la courroie de ses souliers.

Marc 01:08 Moi, je vous ai baptisés d'eau; lui, il vous baptisera du Saint Esprit.

Marc 01:09 En ce temps-là, Jésus vint de Nazareth en Galilée, et il fut baptisé par Jean dans le Jourdain.

Marc 01:10 Au moment où il sortait de l'eau, il vit les cieux s'ouvrir, et l'Esprit descendre sur lui comme une colombe.

Marc 01:11 Et une voix fit entendre des cieux ces paroles: Tu es mon Fils bien-aimé, en toi j'ai mis toute mon affection.

Marc 01:12 Aussitôt, l'Esprit poussa Jésus dans le désert,

Marc 01:13 où il passa quarante jours, tenté par Satan. Il était avec les bêtes sauvages, et les anges le servaient.

Marc 01:14 Après que Jean eut été livré, Jésus alla dans la Galilée, prêchant l'Évangile de Dieu.

Marc 01:15 Il disait: Le temps est accompli, et le royaume de Dieu est proche. Repentez-vous, et croyez à la bonne nouvelle.

Marc 01:16 Comme il passait le long de la mer de Galilée, il vit Simon et André, frère de Simon, qui jetaient un filet dans la mer; car ils étaient pêcheurs.

Marc 01:17 Jésus leur dit: Suivez-moi, et je vous ferai pêcheurs d'hommes.

Marc 01:18 Aussitôt, ils laissèrent leurs filets, et le suivirent.

Marc 01:19 Étant allé un peu plus loin, il vit Jacques, fils de Zébédée, et Jean, son frère, qui, eux aussi, étaient dans une barque et réparaient les filets.

Marc 01:20 Aussitôt, il les appela; et, laissant leur père Zébédée dans la barque avec les ouvriers, ils le suivirent.

Marc 01:21 Ils se rendirent à Capernaüm. Et, le jour du sabbat, Jésus entra d'abord dans la synagogue, et il enseigna.

Marc 01:22 Ils étaient frappés de sa doctrine; car il enseignait comme ayant autorité, et non pas comme les scribes.

Marc 01:23 Il se trouva dans leur synagogue un homme qui avait un esprit impur, et qui s'écria:

Marc 01:24 Qu'y a-t-il entre nous et toi, Jésus de Nazareth? Tu es venu pour nous perdre. Je sais qui tu es: le Saint de Dieu.

Marc 01:25 Jésus le menaça, disant: Tais-toi, et sors de cet homme.

Marc 01:26 Et l'esprit impur sortit de cet homme, en l'agitant avec violence, et en poussant un grand cri.

Marc 01:27 Tous furent saisis de stupéfaction, de sorte qu'il se demandaient les uns aux autres: Qu'est-ce que ceci? Une nouvelle doctrine! Il commande avec autorité même aux esprits impurs, et ils lui obéissent!

Marc 01:28 Et sa renommée se répandit aussitôt dans tous les lieux environnants de la Galilée.

Marc 01:29 En sortant de la synagogue, ils se rendirent avec Jacques et Jean à la maison de Simon et d'André.

Marc 01:30 La belle-mère de Simon était couchée, ayant la fièvre; et aussitôt on parla d'elle à Jésus.

Marc 01:31 S'étant approché, il la fit lever en lui prenant la main, et à l'instant la fièvre la quitta. Puis elle les servit.

Marc 01:32 Le soir, après le coucher du soleil, on lui amena tous les malades et les démoniaques.

Marc 01:33 Et toute la ville était rassemblée devant sa porte.

Marc 01:34 Il guérit beaucoup de gens qui avaient diverses maladies; il chassa aussi beaucoup de démons, et il ne permettait pas aux démons de parler, parce qu'ils le connaissaient.

Marc 01:35 Vers le matin, pendant qu'il faisait encore très sombre, il se leva, et sortit pour aller dans un lieu désert, où il pria.

Marc 01:36 Simon et ceux qui étaient avec lui se mirent à sa recherche;

Marc 01:37 et, quand ils l'eurent trouvé, ils lui dirent: Tous te cherchent.

Marc 01:38 Il leur répondit: Allons ailleurs, dans les bourgades voisines, afin que j'y prêche aussi; car c'est pour cela que je suis sorti.

Marc 01:39 Et il alla prêcher dans les synagogues, par toute la Galilée, et il chassa les démons.

Marc 01:40 Un lépreux vint à lui; et, se jetant à genoux, il lui dit d'un ton suppliant: Si tu le veux, tu peux me rendre pur.

Marc 01:41 Jésus, ému de compassion, étendit la main, le toucha, et dit: Je le veux, sois pur.

Marc 01:42 Aussitôt la lèpre le quitta, et il fut purifié.

Marc 01:43 Jésus le renvoya sur-le-champ, avec de sévères recommandations,

Marc 01:44 et lui dit: Garde-toi de rien dire à personne; mais va te montrer au sacrificateur, et offre pour ta purification ce que Moïse a prescrit, afin que cela leur serve de témoignage.

Marc 01:45 Mais cet homme, s'en étant allé, se mit à publier hautement la chose et à la divulguer, de sorte que Jésus ne pouvait plus entrer publiquement dans une ville. Il se tenait dehors, dans des lieux déserts, et l'on venait à lui de toutes parts.

Marc 02:01 Quelques jours après, Jésus revint à Capernaüm. On apprit qu'il était à la maison,

Marc 02:02 et il s'assembla un si grand nombre de personnes que l'espace devant la porte ne pouvait plus les contenir. Il leur annonçait la parole.

Marc 02:03 Des gens vinrent à lui, amenant un paralytique porté par quatre hommes.

Marc 02:04 Comme ils ne pouvaient l'aborder, à cause de la foule, ils découvrirent le toit de la maison où il était, et ils descendirent par cette ouverture le lit sur lequel le paralytique était couché.

Marc 02:05 Jésus, voyant leur foi, dit au paralytique: Mon enfant, tes péchés sont pardonnés.

Marc 02:06 Il y avait là quelques scribes, qui étaient assis, et qui se disaient au dedans d'eux:

Marc 02:07 Comment cet homme parle-t-il ainsi? Il blasphème. Qui peut pardonner les péchés, si ce n'est Dieu seul?

Marc 02:08 Jésus, ayant aussitôt connu par son esprit ce qu'ils pensaient au dedans d'eux, leur dit: Pourquoi avez-vous de telles pensées dans vos coeurs?

Marc 02:09 Lequel est le plus aisé, de dire au paralytique: Tes péchés sont pardonnés, ou de dire: Lève-toi, prends ton lit, et marche?

Marc 02:10 Or, afin que vous sachiez que le Fils de l'homme a sur la terre le pouvoir de pardonner les péchés:

Marc 02:11 Je te l'ordonne, dit-il au paralytique, lève-toi, prends ton lit, et va dans ta maison.

Marc 02:12 Et, à l'instant, il se leva, prit son lit, et sortit en présence de tout le monde, de sorte qu'ils étaient tous dans l'étonnement et glorifiaient Dieu, disant: Nous n'avons jamais rien vu de pareil.

Marc 02:13 Jésus sortit de nouveau du côté de la mer. Toute la foule venait à lui, et il les enseignait.

Marc 02:14 En passant, il vit Lévi, fils d'Alphée, assis au bureau des péages. Il lui dit: Suis-moi. Lévi se leva, et le suivit.

Marc 02:15 Comme Jésus était à table dans la maison de Lévi, beaucoup de publicains et de gens de mauvaise vie se mirent aussi à table avec lui et avec ses disciples; car ils étaient nombreux, et l'avaient suivi.

Marc 02:16 Les scribes et les pharisiens, le voyant manger avec les publicains et les gens de mauvaise vie, dirent à ses disciples: Pourquoi mange-t-il et boit-il avec les publicains et les gens de mauvaise vie?

Marc 02:17 Ce que Jésus ayant entendu, il leur dit: Ce ne sont pas ceux qui se portent bien qui ont besoin de médecin, mais les malades. Je ne suis pas venu appeler des justes, mais des pécheurs.

Marc 02:18 Les disciples de Jean et les pharisiens jeûnaient. Ils vinrent dire à Jésus: Pourquoi les disciples de Jean et ceux des pharisiens jeûnent-ils, tandis que tes disciples ne jeûnent point?

Marc 02:19 Jésus leur répondit: Les amis de l'époux peuvent-ils jeûner pendant que l'époux est avec eux? Aussi longtemps qu'ils ont avec eux l'époux, ils ne peuvent jeûner.

Marc 02:20 Les jours viendront où l'époux leur sera enlevé, et alors ils jeûneront en ce jour-là.

Marc 02:21 Personne ne coud une pièce de drap neuf à un vieil habit; autrement, la pièce de drap neuf emporterait une partie du vieux, et la déchirure serait pire.

Marc 02:22 Et personne ne met du vin nouveau dans de vieilles outres; autrement, le vin fait rompre les outres, et le vin et les outres sont perdus; mais il faut mettre le vin nouveau dans des outres neuves.

Marc 02:23 Il arriva, un jour de sabbat, que Jésus traversa des champs de blé. Ses disciples, chemin faisant, se mirent à arracher des épis.

Marc 02:24 Les pharisiens lui dirent: Voici, pourquoi font-ils ce qui n'est pas permis pendant le sabbat?

Marc 02:25 Jésus leur répondit: N'avez-vous jamais lu ce que fit David, lorsqu'il fut dans la nécessité et qu'il eut faim, lui et ceux qui étaient avec lui;

Marc 02:26 comment il entra dans la maison de Dieu, du temps du souverain sacrificateur Abiathar, et mangea les pains de proposition, qu'il n'est permis qu'aux sacrificateurs de manger, et en donna même à ceux qui étaient avec lui!

Marc 02:27 Puis il leur dit: Le sabbat a été fait pour l'homme, et non l'homme pour le sabbat,

Marc 02:28 de sorte que le Fils de l'homme est maître même du sabbat.

Marc 03:01 Jésus entra de nouveau dans la synagogue. Il s'y trouvait un homme qui avait la main sèche.

Marc 03:02 Ils observaient Jésus, pour voir s'il le guérirait le jour du sabbat: c'était afin de pouvoir l'accuser.

Marc 03:03 Et Jésus dit à l'homme qui avait la main sèche: Lève-toi, là au milieu.

Marc 03:04 Puis il leur dit: Est-il permis, le jour du sabbat, de faire du bien ou de faire du mal, de sauver une personne ou de la tuer? Mais ils gardèrent le silence.

Marc 03:05 Alors, promenant ses regards sur eux avec indignation, et en même temps affligé de l'endurcissement de leur coeur, il dit à l'homme: Étends ta main. Il l'étendit, et sa main fut guérie.

Marc 03:06 Les pharisiens sortirent, et aussitôt ils se consultèrent avec les hérوديens sur les moyens de le faire périr.

Marc 03:07 Jésus se retira vers la mer avec ses disciples. Une grande multitude le suivit de la Galilée;

Marc 03:08 et de la Judée, et de Jérusalem, et de l'Idumée, et d'au delà du Jourdain, et des environs de Tyr et de Sidon, une grande multitude, apprenant tout ce qu'il faisait, vint à lui.

Marc 03:09 Il chargea ses disciples de tenir toujours à sa disposition une petite barque, afin de ne pas être pressé par la foule.

Marc 03:10 Car, comme il guérissait beaucoup de gens, tous ceux qui avaient des maladies se jetaient sur lui pour le toucher.

Marc 03:11 Les esprits impurs, quand ils le voyaient, se prosternaient devant lui, et s'écriaient: Tu es le Fils de Dieu.

Marc 03:12 Mais il leur recommandait très sévèrement de ne pas le faire connaître.

Marc 03:13 Il monta ensuite sur la montagne; il appela ceux qu'il voulut, et ils vinrent auprès de lui.

Marc 03:14 Il en établit douze, pour les avoir avec lui,

Marc 03:15 et pour les envoyer prêcher avec le pouvoir de chasser les démons.

Marc 03:16 Voici les douze qu'il établit: Simon, qu'il nomma Pierre;

Marc 03:17 Jacques, fils de Zébédée, et Jean, frère de Jacques, auxquels il donna le nom de Boanergès, qui signifie fils du tonnerre;

Marc 03:18 André; Philippe; Barthélemy; Matthieu; Thomas; Jacques, fils d'Alphée; Thaddée; Simon le Cananite;

Marc 03:19 et Judas Iscariot, celui qui livra Jésus.

Marc 03:20 Ils se rendirent à la maison, et la foule s'assembla de nouveau, en sorte qu'ils ne pouvaient pas même prendre leur repas.

Marc 03:21 Les parents de Jésus, ayant appris ce qui se passait, vinrent pour se saisir de lui; car ils disaient: Il est hors de sens.

Marc 03:22 Et les scribes, qui étaient descendus de Jérusalem, dirent: Il est possédé de Béelzébul; c'est par le prince des démons qu'il chasse les démons.

Marc 03:23 Jésus les appela, et leur dit sous forme de paraboles: Comment Satan peut-il chasser Satan?

Marc 03:24 Si un royaume est divisé contre lui-même, ce royaume ne peut subsister;

Marc 03:25 et si une maison est divisée contre elle-même, cette maison ne peut subsister.

Marc 03:26 Si donc Satan se révolte contre lui-même, il est divisé, et il ne peut subsister, mais c'en est fait de lui.

Marc 03:27 Personne ne peut entrer dans la maison d'un homme fort et piller ses biens, sans avoir auparavant lié cet homme fort; alors il pillera sa maison.

Marc 03:28 Je vous le dis en vérité, tous les péchés seront pardonnés aux fils des hommes, et les blasphèmes qu'ils auront proférés;

Marc 03:29 mais quiconque blasphémera contre le Saint Esprit n'obtiendra jamais de pardon: il est coupable d'un péché éternel.

Marc 03:30 Jésus parla ainsi parce qu'ils disaient: Il est possédé d'un esprit impur.

Marc 03:31 Survinrent sa mère et ses frères, qui, se tenant dehors, l'envoyèrent appeler.

Marc 03:32 La foule était assise autour de lui, et on lui dit: Voici, ta mère et tes frères sont dehors et te demandent.

Marc 03:33 Et il répondit: Qui est ma mère, et qui sont mes frères?

Marc 03:34 Puis, jetant les regards sur ceux qui étaient assis tout autour de lui: Voici, dit-il, ma mère et mes frères.

Marc 03:35 Car, quiconque fait la volonté de Dieu, celui-là est mon frère, ma soeur, et ma mère.

1Pierre 03:01 Femmes, soyez de mêmes soumises à vos maris, afin que, si quelques-uns n'obéissent point à la parole, ils soient gagnés sans parole par la conduite de leurs femmes,

1Pierre 03:02 en voyant votre manière de vivre chaste et réservée.

1Pierre 03:03 Ayez, non cette parure extérieure qui consiste dans les cheveux tressés, les ornements d'or, ou les habits qu'on revêt,

1Pierre 03:04 mais la parure intérieure et cachée dans le coeur, la pureté incorruptible d'un esprit doux et paisible, qui est d'un grand prix devant Dieu.

1Pierre 03:05 Ainsi se paraient autrefois les saintes femmes qui espéraient en Dieu, soumises à leurs maris,

1Pierre 03:06 comme Sara, qui obéissait à Abraham et l'appelait son seigneur. C'est d'elle que vous êtes devenues les filles, en faisant ce qui est bien, sans vous laisser troubler par aucune crainte.

- 1Pierre 03:07** Maris, montrer à votre tour de la sagesse dans vos rapports avec vos femmes, comme avec un sexe plus faible; honorez-les, comme devant aussi hériter avec vous de la grâce de la vie. Qu'il en soit ainsi, afin que rien ne vienne faire obstacle à vos prières.
- 1Pierre 03:08** Enfin, soyez tous animés des mêmes pensées et des mêmes sentiments, pleins d'amour fraternel, de compassion, d'humilité.
- 1Pierre 03:09** Ne rendez point mal pour mal, ou injure pour injure; bénissez, au contraire, car c'est à cela que vous avez été appelés, afin d'hériter la bénédiction.
- 1Pierre 03:10** Si quelqu'un, en effet, veut aimer la vie Et voir des jours heureux, Qu'il préserve sa langue du mal Et ses lèvres des paroles trompeuses,
- 1Pierre 03:11** Qu'il s'éloigne du mal et fasse le bien, Qu'il recherche la paix et la poursuive;
- 1Pierre 03:12** Car les yeux du Seigneur sont sur les justes Et ses oreilles sont attentives à leur prière, Mais la face du Seigneur est contre ceux qui font le mal.
- 1Pierre 03:13** Et qui vous maltraitera, si vous êtes zélés pour le bien?
- 1Pierre 03:14** D'ailleurs, quand vous souffririez pour la justice, vous seriez heureux. N'ayez d'eux aucune crainte, et ne soyez pas troublés;
- 1Pierre 03:15** Mais sanctifiez dans vos coeurs Christ le Seigneur, étant toujours prêts à vous défendre, avec douceur et respect, devant quiconque vous demande raison de l'espérance qui est en vous,
- 1Pierre 03:16** et ayant une bonne conscience, afin que, là même où ils vous calomnient comme si vous étiez des malfaiteurs, ceux qui décrient votre bonne conduite en Christ soient couverts de confusion.
- 1Pierre 03:17** Car il vaut mieux souffrir, si telle est la volonté de Dieu, en faisant le bien qu'en faisant le mal.
- 1Pierre 03:18** Christ aussi a souffert une fois pour les péchés, lui juste pour des injustes, afin de nous amener à Dieu, ayant été mis à mort quant à la chair, mais ayant été rendu vivant quant à l'Esprit,
- 1Pierre 03:19** dans lequel aussi il est allé prêcher aux esprits en prison,
- 1Pierre 03:20** qui autrefois avaient été incrédules, lorsque la patience de Dieu se prolongeait, aux jours de Noé, pendant la construction de l'arche, dans laquelle un petit nombre de personnes, c'est-à-dire huit, furent sauvées à travers l'eau.
- 1Pierre 03:21** Cette eau était une figure du baptême, qui n'est pas la purification des souillures du corps, mais l'engagement d'une bonne conscience envers Dieu, et qui maintenant vous sauve, vous aussi, par la résurrection de Jésus Christ,
- 1Pierre 03:22** qui est à la droite de Dieu, depuis qu'il est allé au ciel, et que les anges, les autorités et les puissances, lui ont été soumis.

- 1Pierre 04:01** Ainsi donc, Christ ayant souffert dans la chair, vous aussi armez-vous de la même pensée. Car celui qui a souffert dans la chair en a fini avec le péché,
- 1Pierre 04:02** afin de vivre, non plus selon les convoitises des hommes, mais selon la volonté de Dieu, pendant le temps qui lui reste à vivre dans la chair.
- 1Pierre 04:03** C'est assez, en effet, d'avoir dans le temps passé accompli la volonté des païens, en marchant dans la dissolution, les convoitises, l'ivrognerie, les excès du manger et du boire, et les idolâtries criminelles.
- 1Pierre 04:04** Aussi trouvent-ils étrange que vous ne vous précipitiez pas avec eux dans le même débordement de débauche, et ils vous calomnient.
- 1Pierre 04:05** Ils rendront compte à celui qui est prêt à juger les vivants et les morts.
- 1Pierre 04:06** Car l'Évangile a été aussi annoncé aux morts, afin que, après avoir été jugés comme les hommes quant à la chair, ils vivent selon Dieu quant à l'Esprit.
- 1Pierre 04:07** La fin de toutes choses est proche. Soyez donc sages et sobres, pour vaquer à la prière.
- 1Pierre 04:08** Avant tout, ayez les uns pour les autres une ardente charité, car La charité couvre une multitude de péchés.
- 1Pierre 04:09** Exercez l'hospitalité les uns envers les autres, sans murmures.
- 1Pierre 04:10** Comme de bons dispensateurs des diverses grâces de Dieu, que chacun de vous mette au service des autres le don qu'il a reçu,
- 1Pierre 04:11** Si quelqu'un parle, que ce soit comme annonçant les oracles de Dieu; si quelqu'un remplit un ministère, qu'il le remplisse selon la force que Dieu communique, afin qu'en toutes choses Dieu soit glorifié par Jésus Christ, à qui appartiennent la gloire et la puissance, aux siècles des siècles. Amen!
- 1Pierre 04:12** Bien-aimés, ne soyez pas surpris, comme d'une chose étrange qui vous arrive, de la fournaise qui est au milieu de vous pour vous éprouver.
- 1Pierre 04:13** Réjouissez-vous, au contraire, de la part que vous avez aux souffrances de Christ, afin que vous soyez aussi dans la joie et dans l'allégresse lorsque sa gloire apparaîtra.
- 1Pierre 04:14** Si vous êtes outragés pour le nom de Christ, vous êtes heureux, parce que l'Esprit de gloire, l'Esprit de Dieu, repose sur vous.
- 1Pierre 04:15** Que nul de vous, en effet, ne souffre comme meurtrier, ou voleur, ou malfaiteur, ou comme s'ingérant dans les affaires d'autrui.
- 1Pierre 04:16** Mais si quelqu'un souffre comme chrétien, qu'il n'en ait point honte, et que plutôt il glorifie Dieu à cause de ce nom.

- 1Pierre 04:17** Car c'est le moment où le jugement va commencer par la maison de Dieu. Or, si c'est par nous qu'il commence, quelle sera la fin de ceux qui n'obéissent pas à l'Évangile de Dieu?
- 1Pierre 04:18** Et si le juste se sauve avec peine, que deviendront l'impie et le pécheur?
- 1Pierre 04:19** Ainsi, que ceux qui souffrent selon la volonté de Dieu remettent leurs âmes au fidèle Créateur, en faisant ce qui est bien.
- 1Pierre 05:01** Voici les exhortations que j'adresse aux anciens qui sont parmi vous, moi ancien comme eux, témoin des souffrances de Christ, et participant de la gloire qui doit être manifestée:
- 1Pierre 05:02** Paissez le troupeau de Dieu qui est sous votre garde, non par contrainte, mais volontairement, selon Dieu; non pour un gain sordide, mais avec dévouement;
- 1Pierre 05:03** non comme dominant sur ceux qui vous sont échus en partage, mais en étant les modèles du troupeau.
- 1Pierre 05:04** Et lorsque le souverain pasteur paraîtra, vous obtiendrez la couronne incorruptible de la gloire.
- 1Pierre 05:05** De mêmes, vous qui êtes jeunes, soyez soumis aux anciens. Et tous, dans vos rapports mutuels, revêtez-vous d'humilité; car Dieu résiste aux orgueilleux, Mais il fait grâce aux humbles.
- 1Pierre 05:06** Humiliez-vous donc sous la puissante main de Dieu, afin qu'il vous élève au temps convenable;
- 1Pierre 05:07** et déchargez-vous sur lui de tous vos soucis, car lui-même prend soin de vous.
- 1Pierre 05:08** Soyez sobres, veillez. Votre adversaire, le diable, rôde comme un lion rugissant, cherchant qui il dévorera.
- 1Pierre 05:09** Résistez-lui avec une foi ferme, sachant que les mêmes souffrances sont imposées à vos frères dans le monde.
- 1Pierre 05:10** Le Dieu de toute grâce, qui vous a appelés en Jésus Christ à sa gloire éternelle, après que vous aurez souffert un peu de temps, vous perfectionnera lui-même, vous affermira, vous fortifiera, vous rendra inébranlables.
- 1Pierre 05:11** A lui soit la puissance aux siècles des siècles! Amen!
- 1Pierre 05:12** C'est par Silvain, qui est à mes yeux un frère fidèle, que je vous écris ce peu de mots, pour vous exhorter et pour vous attester que la grâce de Dieu à laquelle vous êtes attachés est la véritable.
- 1Pierre 05:13** L'Église des élus qui est à Babylone vous salue, ainsi que Marc, mon fils.
- 1Pierre 05:14** Saluez-vous les uns les autres par un baiser d'affection. Que la paix soit avec vous tous qui êtes en Christ!

Textus Receptus Stephanus 1550

Mark 01:01 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου

Mark 01:02 ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου
προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

Mark 01:03 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας
ποιειτε τας τριβους αυτου

Mark 01:04 εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα
μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων

Mark 01:05 και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι
ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου
εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

Mark 01:06 ην δε ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι
την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον

Mark 01:07 και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ
ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου

Mark 01:08 εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι
αγιω

Mark 01:09 και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της
γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην

Mark 01:10 και ευθεως αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους
ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον

Mark 01:11 και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω
ευδοκησα

Mark 01:12 και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον

Mark 01:13 και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του
σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω

Mark 01:14 μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την
γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου

Mark 01:15 και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου
μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω

Mark 01:16 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και
ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ
αλιεις

Mark 01:17 και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι
αλιεις ανθρωπων

Mark 01:18 και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω

Mark 01:19 και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεдайου και
ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα

Mark 01:20 και ευθεως εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεдайον
εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου

- Mark 01:21** και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν
- Mark 01:22** και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις
- Mark 01:23** και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν
- Mark 01:24** λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδασε τις ει ο αγιος του θεου
- Mark 01:25** και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου
- Mark 01:26** και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου
- Mark 01:27** και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς αυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω
- Mark 01:28** εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυς εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας
- Mark 01:29** και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου
- Mark 01:30** η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης
- Mark 01:31** και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις
- Mark 01:32** οψιας δε γενομενης οτε εδν ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους
- Mark 01:33** και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν
- Mark 01:34** και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφien λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον
- Mark 01:35** και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο
- Mark 01:36** και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου
- Mark 01:37** και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε
- Mark 01:38** και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμπολεις ινα κακει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα
- Mark 01:39** και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαίς αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων
- Mark 01:40** και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
- Mark 01:41** ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθαι
- Mark 01:42** και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

Mark 01:43 και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον

Mark 01:44 και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις

Mark 01:45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

Mark 02:01 και παλιν εισηλθεν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν

Mark 02:02 και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον

Mark 02:03 και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων

Mark 02:04 και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο

Mark 02:05 ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου

Mark 02:06 ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων

Mark 02:07 τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος

Mark 02:08 και ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων

Mark 02:09 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει

Mark 02:10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω

Mark 02:11 σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου

Mark 02:12 και ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν

Mark 02:13 και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους

Mark 02:14 και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω

Mark 02:15 και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω

- Mark 02:16** και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει
- Mark 02:17** και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν
- Mark 02:18** και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω διατι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν
- Mark 02:19** και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστεειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστεειν
- Mark 02:20** ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις
- Mark 02:21** και ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιρραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται
- Mark 02:22** και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον
- Mark 02:23** και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας
- Mark 02:24** και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν
- Mark 02:25** και αυτος ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαβιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου
- Mark 02:26** πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ του αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν
- Mark 02:27** και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον
- Mark 02:28** ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου
- Mark 03:01** και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα
- Mark 03:02** και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου
- Mark 03:03** και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον
- Mark 03:04** και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων
- Mark 03:05** και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη

Mark 03:06 και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως μετα των ηρωδιανων συμβουλιον
εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν

Mark 03:07 και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν
και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας

Mark 03:08 και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμαιας και περαν του ιορδανου
και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον
προς αυτον

Mark 03:09 και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια
τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

Mark 03:10 πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται
οσοι ειχον μαστιγας

Mark 03:11 και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω
και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου

Mark 03:12 και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν

Mark 03:13 και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και
απηλθον προς αυτον

Mark 03:14 και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους
κηρυσσειν

Mark 03:15 και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους και εκβαλλειν τα δαιμονια

Mark 03:16 και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον

Mark 03:17 και ιακωβον τον του ζεβεдайου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου
και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης

Mark 03:18 και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν
και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην

Mark 03:19 και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις
οικον

Mark 03:20 και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον
φαγειν

Mark 03:21 και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι
εξεστη

Mark 03:22 και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι
βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

Mark 03:23 και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται
σατανας σαταναν εκβαλλειν

Mark 03:24 και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια
εκεινη

Mark 03:25 και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη

Mark 03:26 και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται
σταθηναι αλλα τελος εχει

Mark 03:27 ου δυναται ουδεις τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει

Mark 03:28 αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν βλασφημησωσιν

Mark 03:29 ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεως

Mark 03:30 οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει

Mark 03:31 ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον

Mark 03:32 και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω ζητουσιν σε

Mark 03:33 και απεκριθη αυτοις λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου

Mark 03:34 και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

Mark 03:35 ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

1Peter 03:01 ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ειτινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησωνται

1Peter 03:02 εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροphen υμων

1Peter 03:03 ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος

1Peter 03:04 αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες

1Peter 03:05 ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσai επι τον θεον εκοσμουν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν

1Peter 03:06 ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλousα ης εγεννηητε τεκνα αγαθοποιουσai και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν

1Peter 03:07 οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εκκοπτεσθαι τας προσευχας υμων

1Peter 03:08 το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαιεις φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι φιλοφρονες

1Peter 03:09 μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε

1Peter 03:10 ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον

1Peter 03:11 εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην

- 1Peter 03:12** οτι οι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα
- 1Peter 03:13** και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμηται γενησθε
- 1Peter 03:14** αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε
- 1Peter 03:15** κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι δε αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου
- 1Peter 03:16** συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλωσιν υμων ως κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην
- 1Peter 03:17** κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελει το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας
- 1Peter 03:18** οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιος υπερ αδικων ινα ημας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε τω πνευματι
- 1Peter 03:19** εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν
- 1Peter 03:20** απειθησασιν ποτε οτε απαξ εξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιgai τουτεστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος
- 1Peter 03:21** ο και ημας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεως ιησου χριστου
- 1Peter 03:22** ος εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων
- 1Peter 04:01** χριστου ουν παθοντος υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιας
- 1Peter 04:02** εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιαις αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον
- 1Peter 04:03** αρκετος γαρ ημιν ο παρεληλυθως χρονος του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενους εν ασελγειαις επιθυμιαις οиноφλυγαις κωμοις ποτοις και αθεμιτοις ειδωλολατρειαις
- 1Peter 04:04** εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες
- 1Peter 04:05** οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμω εχοντι κριναι ζωντας και νεκρους
- 1Peter 04:06** εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι
- 1Peter 04:07** παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τας προσευχας
- 1Peter 04:08** προ παντων δε την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπει πληθος αμαρτιων
- 1Peter 04:09** φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμων
- 1Peter 04:10** εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου

- 1Peter 04:11** ει τις λαλει ως λογια θεου ει τις διακονει ως εξ ισχυος ης χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην
- 1Peter 04:12** αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινοντος
- 1Peter 04:13** αλλα καθο κοινωνειτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι
- 1Peter 04:14** ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμας αναπαυεται κατα μεν αυτους βλασφημειται κατα δε υμας δοξάζεται
- 1Peter 04:15** μη γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος η ως αλλοτριοεπισκοπος
- 1Peter 04:16** ει δε ως χριστιανος μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω
- 1Peter 04:17** οτι ο καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω
- 1Peter 04:18** και ει ο δικαιος μολις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται
- 1Peter 04:19** ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ως πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας εαυτων εν αγαθοποιια
- 1Peter 05:01** πρεσβυτερους τους εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος
- 1Peter 05:02** ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες μη αναγκαστως αλλ εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως
- 1Peter 05:03** μηδ ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου
- 1Peter 05:04** και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον
- 1Peter 05:05** ομοιως νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν
- 1Peter 05:06** ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω
- 1Peter 05:07** πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων
- 1Peter 05:08** νηψατε γρηγορησατε οτι ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρυομενος περιπατει ζητων τινα καταπιη
- 1Peter 05:09** ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι

1Peter 05:10 ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας ημας εις την αιωνιον αυτου
δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντας αυτος καταρτισαι υμας στηριξαι
σθενωσαι θεμελιωσαι

1Peter 05:11 αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

1Peter 05:12 δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων
εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις
ην εστηκατε

1Peter 05:13 ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου

1Peter 05:14 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν πασιν τοις εν
χριστω ιησου αμην